

Obsah.

Část obecná.

Úvod.

	Str.
§. 1. Význam a důležitost zpovědnického úřadu	3
§. 2. Stručný přehled kázně církevní při posluhování svátosti pokání . . .	7
§. 3. Literatura o zpovědnici	11

HLAVA PRVNÍ.

Části svátosti pokání.

§. 4. Vzdálenější a bližší hmotnost svátosti pokání	17
---	----

Článek I. O lítosti.

§. 5. Výměr, podstata a rozdílnost lítosti	19
§. 6. Dokonalá a nedokonalá lítost	21
§. 7. Vlastnosti pravé lítosti a trvání její	22
§. 8. O pravém úmyslu a jeho vlastnostech	25

Článek 2. Svátostná zpověď.

§. 9. Pojem a potřeba svátostné zpovědi	26
§. 10. O způsobu a vlastnostech svátostného vyznání	27
§. 11. Zpytování svědomí	28

Článek 3. Svátostné dostiučinění. Str.

§. 12. Podstata a potřeba svátostného dostiučinění	29
§. 13. Výměr a základ odpustkův	32
§. 14. Rozdílnost odpustkův. Kdo je uděluje	33
§. 15. Podmět, podmínky a užitečnost odpustkův	34
§. 16. Apoštolské požehnání, jež se dává umirajícím	40
§. 17. Generální absoluce Terciářův	43

HLAVA DRUHÁ.

Kajeník. Povinnost se zpovídati.

§. 18. Podmínky platného přijetí svátosti pokání	45
§. 19. Povinnost přijímati svátost pokání	45
§. 20. Vysvětlení zákona lateránského o roční zpovědi	46
§. 21. Častější zpověď	47

HLAVA TŘETÍ.

Zpovědník.

Článek I. O trojím úřadu a důležitějších osobních
vlastnostech zpovědníkových.

§. 22. Trojí úřad zpovědníkův	49
§. 23. Bezúhonný život, horlivost, ochotnost a trpělivost zpovědníka	50
§. 24. Opatrnost, učenost a spravedlivost zpovědníkovy	52

Článek 2. Oprávněnost ke zpovídání.

§. 25. Moc klíčů, zpovědní pravomoc, uznání způsobilosti	54
§. 26. Rozdíl mezi řádnou a přenesenou pravomocí zpovědní. Různé prameny přenesené pravomoci	57
§. 27. Kdy doplňuje církev nedostatek pravomoci zpovědní	61
§. 28. Přehled hlavních pravidel o aprobaci a jurisdikci zpovědní	62
§. 29. Pozbytí pravomoci zpovědní	64
§. 30. Obmezení pravomoci	65
§. 31. O jurisdikci potřebné ke zpovídání jeptišek	68
§. 32. Dekret „Quemadmodum“ ze dne 17. prosince 1890	71

Článek 3. O vyhrazených případech svědomí.

§. 33. Co jsou rezerváty, kdo je stanoví, jaký jest jejich účel	75
§. 34. Podmínky, jichž třeba, aby hřích právem za skutečný rezervát považován býti mohl	77

	Str.
§. 35. Čím se liší rezerváty papežské od biskupských	79
§. 36. Constitutio „Apostol eae Sedis“ ze dne 12. října 1869	80

A. Klatby (Excommunicationes).

§. 37. I. Klatby zvláštním způsobem papeži vyhrazené	83
§. 38. Rozhřešení osoby spoluvinné	92
§. 39. II. Klatby papeži prostě vyhrazené	96
§. 40. III. Klatby biskupům vyhrazené	112
§. 41. IV. Klatby nikomu nevyhrazené	114
§. 42. O zločinu vábení ke hříchům mrzkým	117

B. Suspende.

§. 43. Suspende papeži vyhrazené	121
--	-----

C. Interdikty.

§. 44. Interdikty vyhrazené	125
§. 45. Reserváty arcidiecese pražské	126
§. 46. Reserváty budějovické, kralovohradecké a litoměřické	128
§. 47. Reserváty olomoucké a brněnské	129
§. 48. Klášterní rezerváty	130
§. 49. Rozhřešování z rezervátův	131
§. 50. Zvláštní výsady zpovědníků v diecesích česko-moravských	139
§. 51. Pravidla plynoucí z nauky o rozhřešování z rezervátův	144
§. 52. Nepřímé rozhřešení z rezervátův	145
§. 53. Obvyčejná plnomocenství zpovědníků v milostivém létě	146

Článek 4. Zpovědní mlčelivost.

§. 54. Pojem a důvody zpovědní mlčelivosti	149
§. 55. Kdo jest povinen zachovati mlčelivost zpovědní	151
§. 56. Předmět mlčelivosti zpovědní a na jak dlouho tato zavazuje	152
§. 57. Vůči komu musí mlčelivost zpovědní býti zachována	153
§. 58. Porušení svátostné pečeti	156
§. 59. Kdy a jak může zpovědník užiti vědomostí ze zpovědi bez porušení pečeti svátostné	157
§. 60. Zpovědní listky a svátostná mlčelivost	158

HLAVA ČTVRTÁ.

Činnost kněze ve zpovědnici.

§. 61. Přehledný obraz činnosti kněze ve zpovědnici	160
---	-----

Článek I. Zpovědník jako soudce: vyslýchá poenitenta na sebe žalujícího, nedostatečné a neúplné vyznání dle potřeby doplňuje otázkami.

- §. 62. Místo a čas ke zpovídání 161
 §. 63. Kterak se má kněz ke zpovídání připravit a při vyslýchání poenitenta zachovati 162
 §. 64. Zpovědník má při vyslýchání poenitenta žádati od něho z pravidla vyznání úplné a podrobné 164
 §. 65. Zpověď ze hříchů všedních — již odpustěných — pochybných . . . 167
 §. 66. Kdy nastupuje zpovědníkovi povinnost poenitenta se otazovati? . . . 169
 §. 67. Předmět a obyčejný postup otázek zpovědníkových 170
 §. 68. Nač nemá a nač nesmí zpovědník se tázati? 173
 §. 69. Způsob a vlastnosti otázek zpovědníkových 175

Článek 2. Zpovědník jako učitel: poučuje, napomíná, řeší pochybnosti, budí lítost, připomíná dle povinnosti a následky z hříchů vzešlé.

- §. 70. Zpovědník má povinnost kajcníka dle potřeby poučiti a napomenouti 177
 §. 71. Předmět poučování a napominání 179
 §. 72. Obsah a způsob promluv zpovědních 185

Článek 3. Zpovědník jako lékař: pátrá po příčinách a pramenech hříchů, radí a předpisuje vhodné prostředky k polepšení a zdokonalení života.

- §. 73. Pátrání po příčinách, pramenech a pokročilosti nemoci duševních . . 186
 §. 74. Rady a předpisy vhodných prostředků nejen k polepšení života hříšného, nýbrž i ke zdokonalení života křesťanského 188

Článek 4. Zpovědník jako lékař i soudce moudře ukládá pokání, mající povahu přiměřeného trestu i spasitelného léku.

- §. 75. Zpovědník má jako lékař i soudce povinnost uložiti kajcníkovi pokání či dostiučinění 191
 §. 76. Povaha uloženého pokání 192
 §. 77. Jaké pokání nesmí nebo nemá býti ukládáno 195
 §. 78. Přijetí, změna a vykonání pokání 197
 §. 79. Canones Poenitentiales 199
 §. 80. Obyčejné skutky kající 203

Článek 5. Zpovědník jako soudce na základě úsudku o hodnosti neb nehodnosti kajčnickově dává neb zadržuje rozhřešení.

§. 81. Úsudek o dispošci kajčnickově. Jaké jistoty jest třeba?	209
§. 82. Znamení, ze kterých se soudí, je-li kajčnik disponován čili nic	211
§. 83. Neschnpní („incapaces“) a nehodní („indigni“) rozhřešení	213
§. 84. Forma et ritus absolutiois sacramentalis	216
§. 85. Forma rozhřešení z pokut církevních pro obor vnitřní	219
§. 86. Forma, kterou se uděluje prominutí vadnosti a tajných překážek manželských	220
§. 87. Podmíněné rozhřešení	222
§. 88. Stručný návod pro praxi, kdy absoluci prostě udělití, kdy ji odročití, kdy s podmínkou dátí a kdy naprosto odepřítí	225
§. 89. Odepřetí rozhřešení	226
§. 90. Odročení absolve	228
§. 91. Zpovědník po vykonané práci	231

Část zvláštní.

§. 92. Pokyny a pravidla moudrosti a opatrnosti pastýřské, zvláště pro zpovědníka při vedení duší	239
---	-----

HLAVA PRVNÍ.

Kajčníci dle rozličného vnitřního uspořádaní.

Článek I. Kajčníci dle hlavních hříchův.

§. 93. I. Pyšní, hrdí	241
§. 94. II. Lakomci	243
§. 95. III. Chlípni	244
§. 96. IV. Závistivi. Utrhači. Pomlouvači	246
§. 97. V. Obžerci	248
§. 98. VI. Hněvivci. Nesmířliví nepřátelé	250
§. 99. VII. Lenivci	253

Článek 2. Kajčníci dle vzdělanosti, smýšlení a vnitřního stavu.

§. 100. Kajčníci nevzdělaní a neuměli	255
§. 101. Vzdělaní kajčníci	256
§. 102. Stoupenci novověkého liberalismu. Volnomyslenkáři	259
§. 103. Hřišníci příležitostní	267
§. 104. Hřišníci zpětíli	271

§. 105. Hříšníci ze zvyku	273
§. 106. Hříšníci zatvrzeli	275
§. 107. Kajícníci truchliví a zarmoucení	278
§. 108. Kajícníci v pokušeních	282
§. 109. Úzkostliví	285
§. 110. Kajícníci, kteří poprvé těžce klesli, a nedávno obrázení	290

Článek 3. Duchovní vedení kajícníků nábožných.

§. 111. Kajícníci vskutku nábožní	291
§. 112. Osoby zdánlivě nábožné	293
§. 113. Hlavní zásady duchovního vedení k dokonalosti	297

HLAVA DRUHÁ.

Kajícníci dle rozličných zevnějších poměrův.

Článek I. Kajícníci dle věku a pohlaví.

§. 114. Dítky	305
§. 115. Mládež dorůstající	314
§. 116. Mužové	318
§. 117. Kajícníci ženského pohlaví	322

Článek 2. Kajícníci dle různých poměrův a stavů života.

§. 118. Volba stavu	325
§. 119. Zpovídání snoubencův	331
§. 120. Manželé	340
§. 121. Smíření s církví čili rekongiliace katolíků, kteří uzavřeli sňatek coram ministro acatholico	348
§. 122. Kajícníci, kteří uzavřeli manželství pouze občanské	356
§. 123. Rodičové	364
§. 124. Hospodáři a čeled. Zaměstnavatelé a dělníci	368
§. 125. Rolníci	373
§. 126. Řeholnice	375
§. 127. Kněží	379

Článek 3. Zpovídání nemocných.

§. 128. Důležitost péče o nemocné, zvláště vzhledem k jejich zpovědi	384
§. 129. Žádoucí vlastnosti a vědomosti zpovědníka jako navštěvovatele ne- mocných	386
§. 130. Péče o duchovní potřeby nemocných a příprava ke sv. zpovědi	389
§. 131. Zpovídání nemocných	396
§. 132. Duchovní přispění umírajícím	404
§. 133. Duchovní péče o dítky na smrt nemocné	406

HLAVA TŘETÍ.

Kajníci dle zvláštních okolností a potřeb.

	Str.
§. 134. Hluší. Němí. Hluchoněmí. Cizím jazykem mluvící	411
§. 135. Kajníci slibem vázani	415
§. 136. Zpovídání kajníků se závazkem restituce	420
§. 137. Přehled povinností, plynoucích ze čtyř pramenů restituce	430
§. 138. Zpovídání vězňův	443
§. 139. Kterak připravuje zpovědník odsouzeného k smrti	447

HLAVA ČTVRTÁ.

O generální zpovědi.

§. 140. Pojem a užitek generální zpovědi	451
§. 141. Komu má zpovědník generální zpověď uložiti, komu ji poraditi nebo zakázati	453
§. 142. Slyšení generální zpovědi	457

Dodatek I.**Decreta Generalia de prohibitione et censura librorum.**

TITULUS I.

De prohibitione librorum.

Caput I. De prohibitis apostatarum, haeticorum, schismaticorum, aliorumque scriptorum libris	461
Caput II. De Editionibus textus originalis et versionum non vulgarium Sacrae Scripturae	462
Caput III. De Versionibus vernaculis Sacrae Scripturae	462
Caput IV. De libris obscoenis	463
Caput V. De quibusdam specialis argumenti libris	463
Caput VI. De Sacris Imaginibus et indulgentiis	464
Caput VII. De libris liturgicis et precatoriis	464
Caput VIII. De diariis foliis et libellis periodicis	465
Caput IX. De facultate legendi et retinedi libros prohibitos	465
Caput X. De denunciacione pravorum librorum	466

TITULUS II.

De censura librorum.

Caput I. De Praelatis librorum censurae praepositis	466
Caput II. De censorum officio in praevio librorum examine	467
Caput III. De libris praeviae censurae subiiciendis	468
Caput IV. De Typographis et Editoribus librorum	468
Caput V. De poenis in Decretorum Generalium transgressores statutis	469

Dodatek II.

Chronologický přehled instrukcí a výkladův o dekretu „Ne temere“	471
--	-----